

Programsensorrappport Informasjonsvitenskap

Februar 2012

Ole Hanseth

Denne rapporten presenterer min evaluering av oppbygningen og gjennomføringen av bachelor- og master-programmene i Informasjonsvitenskap ved Universitetet i Bergen i 2011. Dette er min andre rapport som programsensor. Den er skrevet med utgangspunkt i rapporten for 2010 som er vedlagt.

Min konklusjon er at undervisnings-programmene (bachelor og master) innen Informasjonsvitenskap er velkomponerte og gjennomføres på en utmerket måte. Jeg har ingen substansielle negative kommentarer.

Rapporten er basert på det materialet som presenteres for studenter (via web og som presenteres og deles ut på informasjonsmøter), faglærernes egen-evaluering av kursene, informasjon om hvor mange studenter som er meldt opp og møtt til eksamen samt karakterfordeling og studentenes evaluering av de 3 kursene som ble evaluert høsten 2011. Rapporten er også basert på informasjon som framkom under møter med studenter og administrativt og faglige ansvarlige for programmene 9.2.2012.

Bachelor-programmet er vedtatt endret ved at det gis en noe annerledes profil representert ved at et kurs legges ned samtidig som to nye etableres og en del av de eksisterende endres. Disse endringene er også vurdert her basert på informasjon som framkom på nevnte møte, beskrivelser av programmet og nye og endrede kurs samt bakgrunnsdokumenter og referater fra møter der endringene av programmet er blitt diskutert og vedtatt.

Min vurdering av hvordan programmet har blitt gjennomført i 2011 er identisk med min vurdering av gjennomføringen i 2010. Denne vurderingen – som er uten nevneverdige kritiske kommentarer – finnes i vedlagte rapport. Den blir ikke gjentatt her. Jeg vil her derfor kun gi min vurdering av de vedtatte endringene i programmet og momenter som ikke ble vurdert i nevneverdig grad i rapporten for 2010. Dette gjelder studentenes vurdering av programmet og det eksisterende systemet for studentevaluering av undervisningen.

Studentrepresentantene rapporterte at studentenes vurdering av programmene er gjennomgående veldig positiv – med ett unntak: mange av studentene er misfornøyd med hvilke kurs som det er lagt opp til at de skal ta første semester og da spesielt SV100. De rapporterte også at de hadde inntrykk av at det ble lagt lite vekt på studentenes egen evaluering av undervisningen, bl.a. at de ikke viste om det fates rutiner for å følge opp det som framkommer i evalueringene.

Instituttets system for student-evaluering av kurs er basert på at alle kurs skal evalueres av studenter i løpet av en treårs-periode, dvs. 3-4 kurs per semester. Studentene fyller ut et elektronisk skjema. Svarprosenten rapporteres til generelt å være lav. Det er min klare anbefaling at et bedre evalueringssystem etableres. Dette systemet må inneholde klare rutiner for hvordan evalueringen følges opp. Studentrepresentater bør opplagt være med på både å etablere slike ruter og på gjennomføringen av dem. Samtidig må man gjennomføre tiltak som fører til en tilstrekkelig høy svarprosent. (Et viktig tiltak som vil heve svarprosenten vil nok være at studentene faktisk ser at deres feedback fører til forbedringer.)

Bachelor-programmet er vedtatt endret. Disse endringene gir programmet en klarere profil mot semantisk teknologi og sosiale nettverk. Både begrunnelsen for endringene (bedre match mellom programmet og personalets kompetanse kombinert med teknologiske endringer) og de konkrete endringene framstår som fornuftige og velbegrunnede.

Vedlegg:

Programsensorrappport Informasjonsvitenskap Februar 2011

Ole Hanseth

Denne rapporten presenterer min evaluering av oppbygningen og gjennomføringen av bachelor-og master-programmene i Informasjonsvitenskap ved Universitetet i Bergen i 2010.

Min konklusjon er at undervisnings-programmene (bachelor og master) innen Informasjonsvitenskap er velkomponerte og gjennomføres på en utmerket måte. Jeg har ingen substansielle negative kommentarer.

Rapporten er basert på det materialet som presenteres for studenter (via web og som presenteres og deles ut på informasjonsmøter), faglærernes evaluering av kursene, informasjon om hvor mange studenter som er meldt opp og møtt til eksamen samt karakterfordeling. Rapporten er også basert på informasjon fra presentasjoner og uformelle samtaler med fakultets- og instituttledelse, ansatte og studenter ved Solstrand-seminaret i desember 2010. I tillegg var jeg sensor for et kurs, INFO100, sist høst.

Informasjonsvitenskap defineres (i beskrivelsen av bachelorprogrammet) som "studiet av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) i forhold til individ, grupper, organisasjonar og samfunn." Denne definisjonen samsvarer bra med hvordan begrepet "Information Systems" benyttes internasjonalt – og faktisk bedre med dette begrepet enn med hvordan begrepet "Information Science" anvendes. Det siste har mer fokus på klassifisering og arkivering av informasjon enn hva som sies i definisjonen av Informasjonsvitenskap her.

Undervisningsprogrammene dekker tema som programmering, software engineering, systemutvikling, databaser (inkludert håndtering av multimedia-informasjon), kunstig intelligens, sosiale nettverk og deres teknologi, interaksjonsdesign, spill-teknologi og datastøttet samarbeid. Alle disse områdene er relevante i forhold til emnets definisjon.

De institusjonelle rammene for et program vil vanligvis ha innvirkning på dets innhold og profil. Tradisjonelt, dvs. innen den anglosaksiske verden, gis undervisningsprogrammer innen informasjonsvitenskap (IV) (dvs. Information Systems (IS)) ved Handelshøyskoler/Business Schools. Det betyr at studentene, foruten spesifikke IV/IS-kurs, tar kurs innen økonomi,

strategi, organisasjonsteori, markedsføring, etc. Ved NTNU og Universitetet i Oslo undervises det innen IV/IS ved informatikk-instituttene. Dette er begge steder store og brede institutter som preges av "hard core Computer Science." Det betyr at IV/IS-studenter hovedsakelig velger kurs innen dette området (altså "hard core Computer Science") i tillegg til IV/IS-kurs. Ved Universitetet i Bergen har IV i lang tid ligget ved Det Samfunnsvitenskapelige Fakultet. Men dette ser i overraskende liten grad ut til å ha preget undervisningsprogrammene. Slik IV-programmene er i dag, har de en klar Computer Science profil på samme måte som tilsvarende programmer (eller studieretninger) har ved NTNU og Universitetet i Oslo. Elementene av samfunnsvitenskap i programmene er svake. Men studentene kan velge 60 poeng fritt. Dermed kan de velge å inkludere en betydelig del samfunnsvitenskap i sin utdanning. Men det er likevel påfallende at dette ikke anbefales på en tydelig måte. For eksempel ville kurs som gis ved Institutt for administrasjon og organisasjonsvitenskap ha passet naturlig inn.

Fusjonen mellom Informasjons- og medievitenskap ser ut til å ha hatt en klar effekt også på undervisningstilbudet. Dette reflekteres i en del felles kurs samt bachelor-programmet innen digitale medier. Dette er entydig positivt. Og programmet innen digitale medier kan også vel betraktes som et IV-program med fokus på nettopp digitale medier. Tilsvarende kan IKT-programmet ses på som et IV-program med fokus på teknologi. Så sett i sammenheng med disse to programmene, kan man vel argumentere for at IV-programmet (på bachelor-nivå primært) burde ha en klarere profil mot innføring og bruk av IKT-løsninger med mer vekt på samfunnsvitenskapelige perspektiver (ved en klarere anbefaling av kurs fra andre deler av det samfunnsvitenskapelige fakultet – primært fra Institutt for administrasjon og organisasjonsvitenskap). Til sammen ville da disse tre programmene dekke det aller meste av IV/IS-feltet på en veldig bra måte.

Når det gjelder læringsmål og læringsutbytte synes beskrivelsene av disse - for så vel enkeltkurs som programmene - å være OK. Og eksamensresultatene indikerer at målene oppnås som forventet. For de fleste kursene ligger karakterfordelingen nær opp til den nasjonale normen. Men det er også en del avvik fra dette bildet der karakterene er gjennomgående høyere. Dette gjelder kursene INFO210, 362, 389, 214, 361, 310 og 331. Jeg har ikke hatt muligheten til å gå nærmere inn på hva årsaken til dette er.

Faglærernes evaluering av kursene er gjennomgående positive. Et par bemerker at undervisningslokalene har vært uegnede.

Jeg har ikke sett på noen direkte resultater fra studentenes egen evaluering av enkeltkurs eller programmene som helhet. Dog gjengir faglærerne resultatene fra studentevalueringen av kursene. Gjennomgående har veldig få studenter gitt sine vurderinger. Vurderingene er hovedsakelig positive, dog med noen negative kommentarer og forslag til forbedringer. Men totalt sett tolker jeg studentevalueringene positivt. Mitt kjennskap til den aktuelle typen vurderinger er at det er de mest misfornøyde studentene som svarer, ev. også de som er

svært fornøyde. Derfor tolker jeg lav svarprosent dit hen at studentene er gjennomgående godt fornøyde med undervisningen. Dog er dette en usikker tolkning.

De eksamens- og evalueringsformene som benyttes virker hensiktsmessige. For de fleste kursenes tilfelle evalueres studentenes kunnskaper gjennom 1-3 innleveringer i løpet av kurset som karaktersettes (noen innleveringer er individuelle, andre er gruppeoppgaver) samt en 3-4 timers skriftlig eksamen. I noen få kurs benyttes kun en 3-4 timers skriftlig eksamen. Dette gjelder kurs der en eller annen form for programmering er sentralt. Og da er en skriftlig eksamen en hensiktsmessig evalueringsform.

Pensum – innhold så vel som omfang synes gjennomgående hensiktsmessig.